

“Ο πνευματικός αγώνας διεξάγεται με την μετάνοια, την νηστεία και την προσευχή”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

Το μήνυμά του για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ'. Ο Σεβασμιωτάτος κωδικοποιεί τις λέξεις μετάνοια, νηστεία και προσευχή και τονίζει ότι είναι τα απαραίτητα όπλα για την διεξαγωγή του πνευματικού αγώνα.

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου αναφέρει:

Εύρισκόμεθα στην έναρξη της πλέον κατανυκτικής περιόδου της Ἐκκλησίας μας πού ὀνομάζεται Ἀγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Πρόκειται γιά τήν περίοδο πού ἀρχίζει τήν Καθαρή Δευτέρα καί περατοῦται τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου.

Εἶναι μία περίοδος κατ' ἐξοχήν πνευματική πού μᾶς προετοιμάζει γιά τό Ἅγιο Πάσχα. Κατά τήν Μεγ. Τεσσαρακοστή τά πάντα ὑπενθυμίζουν τό ὑπέρλαμπρο θαῦμα τῆς δημιουργίας, τό φοβερό δρᾶμα τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τήν θριαμβευτική λύση τοῦ δράματος ὑπό τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Μέ ἀδρές καί ἐντόνως παραστατικές γραμμές ἀφήνουν οἱ θεοφόροι ἅγιοι Πατέρες καί οἱ ἱεροί ὕμνογράφοι νά διέλθουν πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας ἐκτάκτου

σπουδαιότητας ιστορικά γεγονότα δεκάδων αιώνων. Διά μέσον αὐτῶν, ἀφ' ἑνός μὲν, φαίνεται ἡ εξαθλίωσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίᾳ στὴν ἁμαρτία, ἀφ' ἑτέρου δέ, διαλάμπει ἡ πάνσοφῃ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, στὴν ὁποία προπαρασκεύαζε τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας μας.

Ἔτσι τὴν περίοδο αὕτη, ἀκοῦμε στοὺς ναοὺς μας, τοὺς πλέον διδακτικούς καὶ ὠραίους ὕμνους, οἱ ὁποῖοι δονοῦν τίς ψυχές μας καὶ μᾶς ἀναβιβάζουν ὑψηλά. Εἰλικρινά, κατανύσσεται ἡ καρδιά μας καὶ χαλυβδώνεται ἡ ἀπόφασίς μας νὰ ζήσουμε ζωὴ ἀληθοῦς μετάνοιας καὶ πραγματικῆς χριστιανικῆς βιοτῆς.

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, μᾶς παροτρύνει: “τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέωκται· οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε”. Εἶναι μία πνευματικὴ πρόσκλησις, τώρα στὴν ἀρχὴ τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς, γιὰ ἐντονότερο πνευματικὸ ἀγῶνα. Καὶ ὁ ἀγῶνας αὐτός διεξάγεται μέ τὴν μετάνοια, τὴν νηστεία, τὴν προσευχή.

Ἀνέφερα τὰ τρία αὐτὰ ἀγωνίσματα. Ἄς τὰ προσέξουμε:

Α) Μετάνοια, σημαίνει ἀλλάζω νοοτροπία. Ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς ἁμαρτωλότητος, ἀγωνίζομαι νὰ συμφιλιωθῶ μέ τὸ Θεό, νὰ σταματήσω νὰ βαζίζω τὸν δρόμον τῆς ἁσωτίας καὶ τοῦ κακοῦ καὶ μέ αὐτοέλεγχον καὶ ἐπίγνωσιν βαδίζω στὸ δρόμον τοῦ Θεοῦ καὶ μόνον. Ἐξομολογοῦμαι, μετανοῶ καὶ ζητῶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Πολυεύσπλαγχνος καὶ Φιλάνθρωπος Θεός βλέπει τὴν μετάνοιαν μας, μᾶς συγχωρεῖ καὶ μᾶς χαρίζει πλούσια τὴν Χάριν Του.

Β) Νηστεία, σημαίνει ἀποφυγὴ ὠρισμένων τροφῶν πού ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία ἀλλὰ καὶ ἀπομάκρυνσι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ καταπολέμησι τῶν παθῶν μας. Ἡ Μεγ. Τεσσαρακοστή δέν εἶναι μόνον μία περίοδος αὐστηράς, πράγματι, νηστείας ἀπὸ φαγητά ἀλλὰ μία περίοδος ἀσκήσεως γιὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀρετῶν. Εἶναι μία περίοδος γιὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν πειρασμῶν πού μᾶς φέρνει ὁ διάβολος καὶ εἶναι συγχρόνως ἕνας καλὸς ἀγῶνας γιὰ σύνδεσιν μέ τὸν Χριστό. Ἄς ἀγαπήσουμε, λοιπόν, τὴν νηστεία καὶ θὰ συγκεντρώσουμε πολὺ πλοῦτον θείας ἀρετῆς.

Γ) Προσευχή, εἶναι ὁ διάλογος μέ τὸ Θεό. Εἶναι ἡ συνομιλία μας, ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ ἰκεσία μας πρὸς τὸν Δημιουργόν μας. Ὑπάρχει τί θαυμασιότερον ἀπὸ τὸ νὰ ἀξιῶνται ὁ χοϊκὸς ἄνθρωπος νὰ ἀνοίγει τὴν ψυχὴν του καὶ νὰ δοξολογεῖ καὶ νὰ ἰκετεύει τὸν Κύριον τῶν ὀλων! Πρὸ πάντων, ἡ Μεγ. Τεσσαρακοστή, προσφέρεται ὡς καὶ ἐξοχὴν περίοδος προσευχῆς. Μέ ὅλες τίς ἱερές Ἀκολουθίας τοὺς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς, τὰ Ἀπόδειπνα, τοὺς Χαιρετισμούς, τὸν Μέγα Κανόνα, τίς Προηγιασμένες Θεῖες Λειτουργίες. Μεγάλῃ βοήθειᾳ μᾶς παρέχει ἡ Ἐκκλησία γιὰ περισσότερην προσευχή, περισσότερην ἐνατένισιν καὶ ὄρασιν καὶ πρόγευσιν τῆς δόξης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Πιὸ συγκεκριμένα τώρα τὴν περίοδον αὕτη ἀξίζει νὰ

λέμε τήν ωραία καί τόσο πνευματική μικρή μέν, μεγάλη δέ, σέ ούσιαστικό περιεχόμενο προσευχή.

Εἶναι ἡ προσευχή: «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί ἀργολογίας μή μοι δῶς. Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καί ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τά ἐμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν».

Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, μάς καλεῖ νά εἰσέλθουμε μέ ἐνθουσιασμό, καί ἀποφασιστικότητα στό στίβο τῶν πνευματικῶν ἀγώνων. Ὅταν ἀγωνιστοῦμε, τότε μέ “καθαρά” τή στολή τῆς ψυχῆς θά πανηγυρίσουμε καί θα ἐορτάσουμε καί τήν ἔνδοξη Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου καί Ἀρχηγοῦ τῆς ζωῆς.